

**НЕТРАДИЦІЙНІ ГІПОТЕЗИ,
ПРОЕКТИ, ІДЕЇ, ДОСЛІДЖЕННЯ**

підготував Шевцов Василь Юхимович, к.т.н.

1. Дослідження дії принципу компенсації у Всесвіті

Кожна система, в якій протягом визначеного проміжку часу зберігається незмінним значення одного або кількох параметрів, називається консервативною. В такій системі зміна одного із «законсервованих» параметрів може відбуватись лише за законом принципом «компенсації». Так, при постійному значенні енергії в системі зміна кінетичної складової призводить до зміни потенціальної, при постійному значенні імпульсу зміна сили компенсується зміною тривалості процесу (часу) і т.д. Якщо уявити наш Всесвіт консервативною системою (бо в ній діють закони збереження енергії, кількості руху, моменту кількості руху (дії), зарядів (гравітаційного – маси, електричного, ядерного,...?)), то зміна хоча б одного із перерахованих параметрів має визвати зміну одного або кількох інших параметрів. До основних параметрів будови Всесвіту (нашого!) відносяться час T (кінетична складова), простір L (потенціальна складова), маса M , електричний заряд Q (структурні складові), можливо інші види зарядів на ще не досліджених рівнях будови як речовини, так і інших станів матерії. Іншими словами є комплекс із L - T - M - Q -?, в якому зміна хоча б одного з означених параметрів викличе зміну одного або кількох інших. А це значить, що впливаючи (цілеспрямовано) на один із параметрів в даній області Всесвіту, ми можемо викликати бажану зміну того параметру, нове значення якого хочемо отримати.

До найбільш важливих задач вивчення дії принципу компенсації відноситься задача дослідження інформаційної складової (структурної) в будові і розвитку Всесвіту. За принципом компенсації кожній інформаційній структурі має відповідати її «двійник-компенсатор» (як заряду – антизаряд, лівому – праве, пуассону – матриця та т.п.): наприклад, молекулі ДНК має відповідати «якийсь» компенсатор із композиції $TLMQ$, чи якихось інших параметрів. «Компенсатор» необов'язково повинен бути тої ж природи, так само як кінетична енергія не є потенціальною.

В цьому відношенні показовою є взаємозалежність обертового руху з магнітними явищами та зворотність явищ в консервативній системі, що відповідає циклічності процесів або їх хвильовому характеру.

В окрему задачу переростає дослідження природи хвильового руху, як аналог основного інформаційного, водночас хвильового контуру в радіотехніці, що складається із конденсатора і індукційної котушки. В цьому контурі енергія (як у маятника) переходить із потенціального стану в кінетичний (руху, перебудови) і навпаки. На рівні будови Всесвіту кожній структурі (потенціальній складовій) відповідає своя кінетична складова, обмін між якими в консервативній системі носитиме хвильовий характер. При цьому спостерігається «видозміна і перезапис» інформації при її збереженні. В той же час «хвильовий контур» є елементом не лише збереження інформації, але й елементом роботи з нею, або складовою того процесу, який ми називаємо «мисленням». Виходячи із сказаного, а також користуючись принципом будови Всесвіту, подібності частини і цілого, можемо стверджувати, що скрізь, де маємо аналог коливального контуру, можемо очікувати і на «розумову» діяльність того чи іншого об'єкту (або системи) від елементарної частки до рівня планет, зірок і Всесвіту в цілому.

2. Дослідження фізичної природи думки і вивчення її властивостей

Оскільки поняття думки і поняття структурованості (інформативності) невід'ємні одне від одного, то за аналогією між кінетичною і потенціальною складовими енергії (і не тільки) можна ввести поняття кінетичної (мислення) і потенціальної (інформативності) складової думки, та відповідно, її постійної (незмінної) і рухомої, текучої частин. Співвідношення між постійною і рухомою частинами думки визначається за співвідношенням між потенціальною і кінетичною енергіями процесу. І так само, як і при опису станів матерії, маємо говорити про «кристалізацію» думки, якщо потенціальна енергія u більша за кінетичну w ; про дифузю, перерозподіл інформації (і думки) при $u=w$ при наявності механізмів тертя і в'язкості та про переніс думки, її рух при $w>u$ і формування подібних вихідній структурі за фрактальним принципом (розмноження подібного) інформаційних структур. Зважаючи на обмеженість «території» можливого фрактального розмноження інформації (структурної складової) при заповненні даної території інформацією можемо говорити про «цементацию» свідомості (бо для перебудови свідомості, для перезапису інформації, необхідно більше енергії, ніж просто на запис; так само як і на ремонт помешкання – спочатку необхідно «зламати» і «викинути» те, що було, і лише потім можна зробити так, як ти хочеш).

Розповсюдження і трансформація інформаційних потоків (як складової думки, мислення) відбувається за принципом енергодинамічної пари, коли потік інформації викликає в структурах, що є на шляху потоку, потенціали інших параметрів, а ті, в свою чергу, народжують інформаційні потоки

вже іншої природи. Інакше кажучи думка «бога», проходячи через структуру людської свідомості, зберігається, але набуває притаманних людській природі відтінків.

Необхідно також звернути увагу на те, що кожному фізико-технічному ефекту, побудованому на принципі енергодинамічної пари, відповідає інформаційний аналіз. Наприклад, поняттю фізичного лазера відповідає інформаційний лазер (згадайте ефект двох дзеркал, або «коридор» дзеркал), фізичному телескопу – інформаційний, підсилювачу струму – підсилювач думки та тому подібне. Варто звернути увагу і на ефекти дню принципу оптимальності дії в природі по відношенню до інформаційних процесів. Так ламінарний потік рідини в обмеженій області зміниться на турбулентний (вихровий) при перевищенні втрат енергії на ковзання над втратами на кочення виходів рідини (газу) один по одному. По аналогії ламінарний рух думки має перейти в «турбулентний» при перевищенні втрат «ламінарності» думки над результатами дії думки «турбулентної».

Ще одним важливим питанням є визначення «швидкості» розповсюдження інформації (і думки) в залежності від фізичного змісту системи і процесів, де відбувається обмін інформацією: від теплових дифузійних (повільних) до обміну інформацією між мегаскладовими Всесвіту, де для єдиного ритму звучання «обмін «думкою» має відбуватись майже з безмежною швидкістю (з нашої точки зору).

3. Дослідження будови складних об'єктів у Всесвіті

Якщо класична наука розглядає всі об'єкти у Всесвіті як природні самоорганізовані системи, що утворюються і розвиваються за вічно існуючими законами, то за альтернативними моделями все, що існує, живе і розумне і що кожному об'єкту притаманні дещо інші риси і властивості, ніж ми уявляємо. За цими моделями серцевиною кожного природного об'єкту є монада. В якій мірі монаду можна уявити насіниною, з якої починається «розбудова» рослини, або інформаційним проектом ракети чи комп'ютера за розрахунками і кресленнями якого будується безпосередньо фізичний об'єкт. Якщо з того проекту втратити хоча б сторінку – об'єкт не побудуєш. Під монадою розуміють те одне, в якому є вся необхідна інформація на будову і еволюцію. І так само, як насінина, використовуючи матерію планети і сонячну енергію, розбудовує себе, так точно розбудовують себе всі живі, розумні об'єкти. За висловом О.Блаватської, а пізніше О.Періх кожна монада зірки спочатку розбудовувала себе до комети, потім до планети, а ще пізніше до зірки. Зірка розбудовує себе через планети, а кожна планета, в залежності від призначення, через різновиди сфер: літо, гідро, атом, біо, Іоною магніто і т.д. Аналогічним чином розбудовує себе монада людини. За тими ж неklasичними теоріями спочатку монада створює в просторі енергоінформаційну матрицю (ефірне тіло), на яку «одягається» фізичне тіло, після того це тіло програмується, а самі «програми» позначаються як ментальне, або розумове тіло. Для того, щоб людина мала саме людські риси (творчість, мету, почуття, розуміння Всесвіту і т.д.) вона розбудовує духовне тіло, а для зв'язку з іншими об'єктами – інтуїтивне тіло, або свого роду систему зв'язку з «планетарним Інтернетом». Монада розбудовує себе до рівня складності необхідної для виконання поставленої задачі. Після власної внутрішньої і зовнішньої розбудови, монада переходить до виконання цільової задачі. По складу систем забезпечення дієздатності об'єкта можна судити про задачі, які він може виконати, і навпаки. При цьому кожне із створюваних тіл має доповнювати інші і бути водночас, основою розбудови наступних «тіл» і систем. Якщо в фізичному тілі є канали сприйняття інформації в оптичному діапазоні випромінювання Сонця, то аналог, і основа водночас, має бути і в енергоінформаційному тілі, і в ментальному. Людина повинна мати як подібні органи почуттів в різних тілах, так і спеціалізовані для збору інформації з наступного тіла і обміну інформацією з цими тілами (механізм зворотного зв'язку). У просторі конфігурація цих тіл може бути різною і сприйматися нами як позитивна чи негативна «аура» тяжіння або відштовхування від об'єкту. Монади, що утворюють систему більш складного рівня, взаємодіють між собою і ця взаємодія відома як поняття «відчуття центрів», інтуїтивної необхідності виконання якихось функцій і вирішення певних задач. Необхідно також звернути увагу на те, що кожне з тіл досягає оптимальності свого стану в різний час. Так фізичне досягає оптимізму близько 20 років, ментальне близько 40, а духовне – найчастіше після 50-ти. Чим зумовлена така розбіжність – невідомо. Можливо всі тіла створювались порізно і під різні задачі, можливо самі задачі функціонально рознесені в часі.

Звичайно приведена модель є гіпотетичною і потребує відповідних досліджень, але вона надає можливості глянути на себе і на навколишній світ, на його будову і можливості іншим нетрадиційним поглядам.

4. Взаємодія інформаційних потоків і структур із живими і неживими (умовно) об'єктами.

Згідно з принципом Короленко-Кюрі потоки формують структури, структури продукують потоки. За цим принципом кожному інформаційному потоку відповідає своя структура і кожне порушення структури можна відновити відповідним потоком інформації. Для цього лише треба знати, якій структурі відповідає бажаний потік. Одним із варіантів формування необхідного потоку є апаратура Фоля. Якщо в один ланцюг електричного струму включити послідовно «ліки» і хворий орган, то струм проходячи через ліки набуває їх властивостей, а потім проходячи через хворий орган лікує, відновлюючи «хворі» структури до «здорових». В давнину одним із засобів лікування був наступний: впритул до хворої людини лягала здорова і знаходилась поруч доти, доки хворий не одужував. Якщо в першому випадку лікував потік, то в другому – структури і потоки від них. Потоки інформації можна не лише лікувати, а й руйнувати, вбивати. Якщо в ланцюг струму включити послідовно пробірку з культурою мікробів, що гинуть, і пробірку із здоровою популяцією тих же мікробів, то загине і друга популяція. Ще одним експериментом в цьому напрямку є досліди в яких один процес в одному місці породжує подібний процес в іншому. Наприклад, якщо через вибух гасу пропустити потік електромагнітних хвиль (на довжині хвилі близькій довжині хвилі випромінювання гасу, що горить) і спрямувати його на ємкість з гасом -- та може вибухнути. Важливою рисою цього процесу є взаємна відповідність передавача потоку інформації і її приймача.

В приведених прикладах в якості носія інформації виступає електромагнітне випромінювання, електричний струм, магнітні поля і потоки. Але подібними якостями володіють також потоки інших фізичних параметрів, звукові коливання, потоки речовини. Можна лікувати голосом (пісня, мантри, заговори, закляття, речитативи), музикою, піснею, молитвою. Так само можна програмувати картини, вишиванки, амулети, обереги. Коли майстер робить ту чи іншу річ, то вона формується і структурно, і геометрично під впливом його думок і почуттів. Програма інформації подібних структур-оберегів може захищати, лікувати, руйнувати і навіть вбивати.

Аналізуючи різні дані відносно цілеспрямованих змін в структурі об'єктів і процесів, необхідно звернути увагу на блоковість, модульність, «лікувальних» програм, заговорів та т. п. Складається навіть враження, що на зразок таблиці Менделєєва хімічних елементів існує свого роду таблиця інформаційних структур у Всесвіті, комбінації з яких і утворюють все різноманіття інформаційних потоків у Всесвіті, їх взаємодії і їх взаємовпливу. При тому, що по-аналогії з біосферою, у світі інформації є свої «вовки» і свої «вівці», своя територія і свої можливості і все це потребує вдумливого, зацікавленого дослідника.

5.Форми розуму у всесвіті.

Людство знає, точніше поки що визнає лише одну форму розуму, а саме – людського зразка. В дійсності, за принципами будови Всесвіту, все навколо живе і все навколо розумне. Ось тільки форми живого, як і форми розуму, надзвичайно різноманітні. Різноманіття форм життя і розуму тотожно різноманіттю форм і станів матерії, тож можна очікувати на життя променеве, нейтронне, рідинне, кристалічне та т.п. Розумні системи, об'єкти, істоти не обов'язково мають бути роговинними і мати стабільну геометричну форму. Але для функціонування у вигляді живої системи вона повинна мати підсистему збору, обробки, зберігання і обміну інформацією, комунікацією, зв'язку з іншими подібними «істотами», підсистему енергопостачання, підсистему підготовки і використання комплектуючих елементів (систему живлення) і підсистему доставки речовини чи іншого виду матерії до необхідної точки, підсистему захисту (імунної) і підсистему продукування собі подібних. Звичайно нам дуже важко зрозуміти більшість форм розуму, так само як козі, що ласує паростками кущів, карасю, що живе у воді і їсть мошок комарів та ін. Але дослідити, а при можливості і порозумітись з іншими формами розуму не лише бажано, але й необхідно. В «пошуках» інших форм розуму слід звернути увагу на деякі особливості функціонування «живих» розумних систем, а саме:

- наявність коливальних резонансних «контурів», що можуть бути ознакою процесів сприйняття, обробки і зберігання інформації (властивостей подібних контурів володіють майже всі коливальні процеси, де є своєрідні «конденсатори» (потенціальна складова) і елементи індивідуальності (вихрова складова);

- процеси і продукти діяльності розумних істот відрізняються від природних структур і процесів;

- діяльність ти чи інших форм розуму перш за все є спрощеними моделями природних процесів і структур (на зразок того як людство в своїй еволюції лише моделює природні процеси, явища і структури);

- діяльність розумних систем завжди цілеспрямована і утворює неприродну послідовність операцій;

- вихід значень параметрів процесів за межі природних (наприклад енергії штучних ядерних реакцій).

6 Програмне забезпечення людської свідомості.

Всесвітньо відомий поет Гьоте мабуть першим висловлював думку про «програмне» забезпечення діяльності розуму (мозку) людини. Він говорив: якби в людській свідомості не було матриць кольорового бачення, вона б ніколи не бачила цей світ кольоровим. Не існує кольорових «променів» і «пофарбованих» атомів. Все це лише прояви нашого сприйняття зовнішньої інформації. Пізніше «матриці» свідомості З.Фрейд назве «архетипами», К.Юнг вічно існуючими ейдосами, а біологи називають все це «інстинктами». З точки зору комп'ютерної техніки «матриці» є програмне забезпечення діяльності нашого мозку і це програмне забезпечення ділиться на два пакети цільових програм. Перший пакет відповідає за наше життєзабезпечення в умовах Землі: як ходити, пити, їсти, слухати, дихати і т.д. і т.п. Оскільки все живе на землі має один і той же набір систем життєзабезпечення (незважаючи на різний півень складності і якості), то на цьому рівні розумова діяльність всього живого об'єднана в єдине ціле на зразок «Інтернету», побудованого на пакеті програм «Windows». Другий пакет програм визначається цільовою задачею існування і функціонування даної істоти. Це пакет «долі», пакет на спеціалізацію в житті «Чи зможеш бути математиком, чи музикантом – залежить від тих «матриць», що маємо в своєму програмному забезпеченні. Якщо ж відповідної матриці не має, людина зможе опанувати найпростіші речі з математики, але математиком вона не стане.

Перший пакет «матриць» ми називаємо підсвідомістю, другий – свідомістю, або другою сигнальною системою. Якщо перший входить до планетарної «сітки» розуму, то другий відгороджений «вартовими фільтрами». Навіщо людині ходити туди, де, як в лісі, хтось співає, хтось кричить від жаху, а когось їдять?

Якщо ж хтось хоче помандрувати в планетарному «Інтернеті», піти в «нірвану», має відключити «вартових» свідомості. Технологій відключення велика кількість. Це технології гіпнозу, самонавіювання (у шаманів), це вплив зовнішніх факторів: враження блискавкою, перебування в стані клінічної смерті, травми голови, вплив різних хімічних і біохімічних речовин; а також вплив відповідно структурованих потоків: променевого, звукового, запахів, смаку і т.п. Після відключення «вартових-фільтрів» людина може подорожувати в інформаційному полі Землі, але це подорож така ж небезпечна як подорож «Червоної шапочки» через ліс повний жахів. В інформаційному світі теж повно своїх жахів, вірусів, небезпечних факторів. І щоб повернутися в нормальний стан свідомості необхідно мати «провідника в незнайомому лісі». Звичайно, інформаційне поле «свідомості Землі» набагато більше ніж у людини і людина може узнавати про навколишній світ багато того, що виходить за межі знань людства; може сприймати інформацію недоступну людині з «вартовими», але ця «зайва» для неї інформація може бути «непрохідною» на шляху до вирішення власних задач, захираючи не лише підсвідомість, а й свідомість.

Подорожувати в сферах планетарного розуму може практично кожна людина, що володіє необхідними для цього технологіями. Але подібно до будови розуму людини побудований «розум планети», який також має два блоки. Якщо «планетарний Інтернет» разом з сукупністю «свідомостей» всього живого є «свідомістю планети», то її «підсвідомістю» буде те спільне, що об'єднує Сонячну систему в єдине ціле на інформаційному рівні – «Інтернет» Сонячної системи. На жаль (а може це й добре?) практично нікому із людей подорожі в інформаційних світах вищих сфер недоступні.

Примітка 1. Людство, створюючи систему «Інтернету», з одного боку копіює (точніше моделює) планетарну будову розуму, з іншого Інтернет нагадує інформаційний «Ноїв ковчег», як рятувальний круг інформаційного майбутнього людства при «катастрофі» планетарного. Крім того вивчення законів будови подібних систем обов'язково приведе до якісного стрибка в свідомості в разі оволодіння безпечними технологіями походів в «нірвану», так само як і безпосереднє підключення свідомості людини до системи Інтернету.

Примітка 2. Все що прочитав читач у цьому пункті є лише гіпотезою, спробою пояснити деякі особливості будови і функціонування нашого розуму. Так це чи не так – справа досліджень майбутнього, на терени яких і запрошується допитливий читач.

7 Дослідження енерго – інформаційних систем, ініційованих своїм походженням, існуванням і проявами життєдіяльністю людини та інших представників біосфери.

Згідно з принципом Короленко – Кюрі про взаємовплив об'єкта на середовище, і середовища на об'єкт, присутність людини, як іншої живої істоти, має змінювати оточуюче середовище. Якщо людина постійно, чи періодично, протягом деякого часу перебуває в даному місці, то під впливом потоків енергії і інформації від неї в навколишніх об'єктах формуються структури. Структури, що виникають у цих об'єктах (предметах вжитку, меблі, стінах) мають властивість накопичуватись і досягаючи пирогового значення переростають в організовану систему. З деякого моменту це псевдожива система починає «самоусвідомлювати» себе і свою залежність, енергетичну і інформаційну, від присутності даної людини (сім'ї, колективу) та за допомогою зворотного зв'язку (подібне взаємодіє з подібним, «відбиток» людини з самою людиною) ініціює такий вплив на присутність людини, який би не лише забезпечив існування системи, але й дозволив їй еволюціонувати і покращувати свою життєдіяльність. Подібне енерго – інформаційне утворення отримало назву «домовика», або «домовушки». Подібні утворення виникають там, де постійно працює людина, наприклад, за робочим столом; там де регулярно збирається сім'я (на кухні, біля телевізора), де збирається колектив, об'єднаний однією метою, надією, бажанням (від авторського колективу до злочинного угруповання). Подібні утворення «прив'язані» до конкретного місця, конкретного об'єкту (піраміди, Кремлі, церкви та т. п.), конкретної особи. Можливості зворотного впливу енерго – інформаційних систем на джерела свого існування можуть бути надзвичайно великими, а самі системи отримали назви егрегорів, деміургів, святих, богів. Чим більше масив людей живить егрегора (національного, партійного, церковного, державного і т.д.), тим більша його могутність і відповідно зворотній вплив, що максимально проявляє себе в місцях «прив'язки» егрегора (культові місця, мощі, культові книги, речі). Можливості егрегора зростають разом з розбудовою джерел існування даної множини людей, а при їх виснаженні – руйнуються і змінюються іншими (на зміну одним богам і церквам приходять інші).

Вплив егрегора може бути як позитивним, так і різко негативним (мається на увазі до того хто може загрожувати існуванню егрегора). Егрегор не просто розбудовує себе в даному масиві людей, але іноді його вплив стає настільки потужним, що деякі люди стають буквально додатком (свого роду зомбі) егрегора.

Комунікаціями впливу можуть служити потоки інформації від людини до людини (мова, друковані видання, теле і радіо комунікації). Останнім часом особливими можливостями проявляє себе Інтернет, егрегор якого буквально «засмоктує» величезні масиви людей.

Існують егрегори, що формуються на ідеалах людяності, любові і добра, продовження життя і піклування про нього, про сім'ю, свій етнос, свою країну, і є егрегори, що в погоні за територією живлення буквально перероджують, переформовують великі масиви людства (прикладі інтернаціонального-комуністичного егрегора, сіоністського, фашистського, деяких мусульманських і голлівудських егрегорів, а ще раніше християнсько-інквізиторського та інших). Одним із інструментів спілкування з егрегором є думка, звернення, молитва, які найбільш ефективні в місцях «прив'язки» егрегора. Знищення подібних місць «прив'язки» призводить до послаблення егрегора, а часто і до знищення, а тому кожен народ (як і сім'я) має оберігати їх як «зіницю ока» і піклуватись про них.

Подібні до людських утворень - егрегорів існують і в біосфері, де теж є свої «колективи»: свої місця «прив'язки», дію яких відчуває все живе, що наближається до таких місць, або перебуває в них.

Ще одним різновидом енерго – інформаційних систем є лікарні, кладовища і, особливо, місця масової загибелі і поховань живих істот (прикладом можуть служити катівні і м'ясокомбінати).

Варто звернути увагу на старинних егрегорів (найпростіші амулети, вишиванки, маски...) і на динамічних (молитва, пісня, жести...).

Все сказане є гіпотетичним і підтверджується лише зовнішніми проявами, а тому потребує дуже обережного, вдумливого і головне гуманного дослідження, особливо зважаючи на безліч питань, що виникають і на небезпечність наслідків знання, що отримує людство.